

Johannes' Åbenbaring 4-11 2. del

Intro

Vi skal i gang med 2. del af Åbenbaringsbogen. Hvor første del har handlet om nutiden, så handler resten af Åb. om fremtiden. Vi skal bevæge os ind i beskrivelsen af de sidste tider. Johannes får lov til at se disse ting, for at kunne berolige den troende. Der vil komme til at ske meget ondt, der kan virke som om Gud har mistet kontrollen, men med Åbenbaringen i hånden kan den troende finde hvile i og forvisning om, at nu kommer Jesus snart igen. Man kan tolke Åb. på 2 grundlæggende måder. Rekapitulation-teorien: Her beskrives fremtiden som loops, der fortæller om den samme begivenhed, men bare på forskellige måder. Derved bliver de 7 segl, de 7 basuner osv. en beskrivelse af det samme. Fremtidsteorien: Her beskrives begivenhederne som en lang snor. Først seglene, så basunerne osv. Personligt tror jeg mest på den sidste model, fordi det var den del, urkirken holdt sig til.

Tallene:

1: Udtrykker helhed: Gud er én (5.Mos. 6.4)

3: Guds tal: Vi møder det ofte i forbindelse med treenigheden. Betegner en fuldkommenhed og afsluttethed.

4: Verdens og jordens tal: Vi har de 4 verdenshjørner.

6: Menneskets tal: Vi bliver skabt på 6. dagen. Bliver også til menneskets dyrkelsestal på godt og ondt.

7: Guds indgriben i verden: Sammensat af 3 + 4. Det betegner Guds fuldkommenhed med henblik på hans forhold til verden og hans indgriben i den.

10: Fuldkommenhedens tal: Er det største af grundtallene. Betegner en større helhed. F.eks. de 10 bud.

12: Menighedens tal: Er knyttet til Guds udvalgte folk. Vi møder det i de 12 stammer og de 12 apostle.

Disse tal er de grundlæggende. Men vi møder desuden flere tal, når vi ganger dem med hinanden, men det tager vi, når vi kommer til det.

STUDIE 1 – Åb. 4.1-11 + Sl. 96.1-13

- INTRO

Johannes hører nu den samme stemme som i kap. 1.10. Stemmen tilhørte Kristus, der nu kalder Johannes ind i himlen, for at han kunne se, hvad der vil ske i fremtiden. I kap 4+5 beskriver Johannes så Guds tronsal. Her i kap. 4 er fokuset på Gud, mens det i kap. 5 er på Kristus. I de 2 kapitler ser vi, at den himmelske verden er stedet for nogle vigtige ting. Himlen er pagtens sted, det er tilbedelsens og lovsangens sted, og i kap 5 møder vi også, at det er handlingens sted.

- FORKLARINGER:

Han så ud som jaspis og sarder: Johannes bruger 2 ædelstene til at beskrive Gud på sin trone. Hvor jaspis er en krystalklar sten, så er sarder en rubinrød sten. I Ez. 1.26-28 får vi også lov til at skue ham på tronen. Her møder vi også dette kraftige lys, som skinner fra hans hellighed. Måske er det den del, Johannes gerne vil beskrive igennem disse 2 ædelstene.

Regnbuen: Første gang vi hører om regnbuen er i forbindelse med syndfloden i 1.Mos. 9.13. Da Noa og hans familie igen får fast jord under fødderne, stifter Gud en pagt med dem. En nådespagt, fordi det alene er Gud, som lover noget. Pagtstegnet er regnbuen.

De 24 ældste: Vi møder her et af disse talsymboler. Tallet består af 2 x 12. Dette handler om de 12 stammer fra GT og de 12 apostle i NT (Åb. 21.12-14). Disse 24 kommer til at stå som repræsentanter for hele Guds menighed, både den i GT og NT. De får givet hvide klæder og kongekroner. De hvide klæder møder vi flere steder i vores Bibel (Es. 61.10; Matt. 22.11-12; Åb. 7.14; Åb. 19.8). Her beskrives, at klædningerne er Kristi offer på korset - altså man bliver iklædt Jesu retfærdighed, og derved er man himlen værdig. De troende bliver ligeledes beskrevet som værende dem, som bliver gjort til et kongeligt folk. I Matt. 19.28 giver Jesus udtryk for at de, som har fulgt ham, skal sidde på troner og dømme verden. Vi møder det også i Åb. 1.6; 5.10; 1. Pet. 2.5+9.

En anden fortolkning på de 24 ældste er, at de er engle. Grunden til denne tolkning skyldes, at de ældste i Åb. 5.10 + 7.14 omtaler de frelste med et "dem", altså hvor de ikke selv er inkluderet. Men Johannes spørger, hvem den store hvide flok er i Åb. 7.14, og en af de ældste svarer. Dette betyder nødvendigvis ikke, at de ikke er frelst på samme vilkår.

Der kom lyn, brag og torden fra tronen: Dette skal minde os om en anden pagt, nemlig pagten som blev indgået på Sinajs bjerg. Her fik Israel de 10 bud. Det var Moses, som gik op på bjerget, og fra bjergets top var der også lyn, brag og torden. Dette vidner om Guds hellighed. Med påmindelsen om de 2 pagter vidner det om, at Guds pagter står fast.

De syv brændende fakler: Det er en anden måde at sige Helligånden på. Syvtallet skal forstås symbolsk og betyder, at Helligånden virker på jorden. Vi møder faklen i forbindelse med pinseunderet i Ap.G. 2.3-4, hvor de troende blev fyldt af Helligånden og tunger af ild satte sig på dem som vidnesbyrd om dette.

Glashavet: Vi møder dette hav 2 andre steder. I 2.Mos. 24.10 hvor Moses sammen med de ældste får lov til at træde ind i Guds tronsal, og så igen i

Åb. 15.2. Det er ikke rigtigt beskrevet, hvad det skal symbolisere, men jeg tror det handler om Guds storhed.

De fire levende væsner: Vi får disse 4 væsner beskrevet i Ez. Specielt i Ez. 1.4-21 ser han nogenlunde de samme væsner. I Ez. 10.20 forstår han, at det er keruber, han har set. De bliver beskrevet som noget, der ligner henholdsvis en løve, en okse, et menneske og en ørn. Disse 4 repræsentanter er hver især anset for at være det ypperste af hver slags. Løven for de vilde dyr, oxen for de tamme dyr, ørnen for fuglene og så mennesket, som havde en særstatus af det skabte. De ligner altså Guds ypperste skabninger. At de har vinger fulde af øjne, fortæller at de ser alt og ved alt. Vi møder keruber 3 væsentlige steder i vores Bibel. ① I 1.Mos. 3.24 bliver de sat til at bevogte Livets træ, efter at Adam og Eva var blevet smidt ud af Edens have. ② I 2.Mos. 25.18 er de afbilledet på låget til pagtens ark. Det er derfor vi bl.a. kan møde udtrykket, at Gud troner på keruber (1.Sam. 4.4 + 6.2). Dette betyder, at Gud er tilstede i det allerhelligste. ③ I 2.Mos. 26. er keruberne indvævet i forhænget til det allerhelligste. Her måtte ypperstepræsten komme ind én gang om året. Ellers var der ingen adgang. Der er nogle forskelle imellem Ez. 1 og så Åb. 4. Men da Ezekiel i Ez. 10 bliver klar over, at det, han havde set i Ez. 1, var keruber, så beskriver han dem igen, hvori der også er forskellige forhold til Ez. 1, men alligevel fastholder han, at det er de samme væsener. Dette har dog gjort, at der er kommet andre tolkninger: Firetallet vidner om, at det har noget med mennesker at gøre. Nogle har tolket de fire væsner til at være de 4 evangelister, men for mig giver det ikke megen mening. Hvorfor skulle Gud kun fremhæve evangelieteksterne i stedet for hele Bibelen? Nogle har tolket dem ud fra de tre dyr + mennesket, som værende hele skabningen, men vi er ligesom repræsenteret igennem de 24 ældste. Desuden så kan man ikke forklare vingerne med alle øjnene.

Hellig: Betyder egentlig rent, hvor synden ikke kan være. Men det giver måske det bedste billede at beskrive hellig som fuldkommen.

De lagde deres kroner ned: I Sl. 29.2 opfordres vi til at kaste os ned for Herren for at vise ham ære. Dette er netop det, der sker i Himlen. At tage deres krone af og lægge dem for Gud viser, at de anerkender, at der kun er én Gud, nemlig Herren.

SPØRGSMÅL:

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?

3. De 4 levende væsner råber uden ophør: "Hellig, Hellig, Hellig". Dette vidner om, at det er det mest centrale ord at sætte på Gud.
 - a. Hvad vil det sige at være hellig?
 - I. Hvad betyder det for dig?
 - b. Hvordan kan Guds hellighed fylde mere i vores hverdag?
4. Vis Herren ære siger Salmisten i Sl. 96.7-8.
 - a. Hvordan gør vi det i praksis?
5. Tal om de grupper, som er rundt om Guds trone. De 24 ældste; de 7 fakler og de 4 levende væsener.
 - a. Hvilken betydning har det, at de er der?
6. Herren kommer (Sl. 96.13).
 - a. Tal om, hvordan du har det med det.
 - b. Herren kommer både med frelse (Sl. 96.1), men også med dom (Sl. 96.13).
 - I. Hvordan lever vi med begge disse 2 virkeligheder i vores liv?

EFTERTANKE:

Gud er Gud, om alle land lå øde, Gud er Gud, om alle mand var døde.
Petter Dass (SOS 30 – Herre Gud! Dit dyre navn. Vers 2)

STUDIE 2 – Åb. 5.1-14 + Es 53.1-12

- INTRO

Efter lovsangen som afslutning på kap. 4, så vender fokuset tilbage til Gud på tronen. Nu lægger Johannes mærke til, at der er en bogrulle i hans hånd, som er forseglet, Men ingen var værdig til at åbne den andre end Kristus. Nu bliver han genstand for tilbedelsen.

- FORKLARINGER:

Bogrullen med de 7 segl: Hele dette kapitel omhandler denne bog. Den er ualmindelig indholdsmættet, idet der er skrevet på begge sider, hvilket var højst usædvanligt. Ligeledes er bogen forseglet, så den ikke lige kan åbnes. Bogen indeholder altså en hemmelighed. Vi møder igen 7 tallet, som betyder Guds indgriben på jorden. I min forberedelse dukkede der 4 forskellige tolkninger op af, hvad denne bogrulle handlede om. Personligt tror jeg mest på nr. 1. ① Det romerske testamente var udformet på samme måde. Her skulle der også 7 vidner til for at gøre dokumentet gældende som et testamente. Testamentet rækkes til de troende, og det er den arv, der venter de troende, nemlig den nye himmel og den nye jord.

② Nogle mener, at det er bogrullen fra Ez. 2.9. Denne rulle er nemlig også beskrevet på indersiden og ydersiden. Denne bogrulle er beskrevet med klage, suk og ve. Det kan være nærliggende at bruge denne tolkning, men det, som taler imod, er, at alle trængslerne m.m. kommer i forbindelse med brydning af seglene. ③ Nogle tolker det som værende bogrullen fra Dan. 12.4. Daniel har også fået lov til at se, hvad der skal ske i endetiden. Derfor får han besked på at forsegle den og holde den skjult indtil endetiden. Fokusset er på trængslerne. Man sætter dette sammen med Åb. 1.1 + 4.1, hvor Johannes bliver kaldt tæt på for at se, hvad der skal ske. Men ligesom i forklaring 2, kommer trængslerne i forbindelse med brydning af seglene, mens de 2 vers fra henholdsvis kap 1 og 4 ikke nødvendigvis taler om, at det, som skulle ses, var en bog. ④ Nogle mener det drejer sig om Livets bog, som vi bl.a. møder i Åb. 20.12. Her er bogen afgørende for frelsen. Kun den, som står skrevet i Livets bog, kommer ind i Himlen.

Hvem er værdig?: Vi møder her en mægtig engel, som efterlyser én, som var værdig til at åbne bogen. At bryde seglene handler ikke kun om indholdet, men også om at omsætte indholdet i bogen til praksis. For at være værdig skulle man leve op til Guds krav om at være retfærdig. Men der fandtes ingen, hverken i himlen, på jorden eller under jorden, hverken døde eller levende kunne magte opgaven. Det er derfor, at Johannes græder. Hvis bogen ikke kunne åbnes, var der ingen frelse, derfor er det, han græder.

Løven af Juda og Davids rodskud: Johannes bliver gjort opmærksom på 2 billeder fra GT. Løven af Juda møder vi i 1.Mos. 49. 8-10. Her er det Jakob som giver Juda sin velsignelse. I denne velsignelse nævner han løven af Juda. Her omtales der et kongescepter, som for altid skulle hvile hos Juda stamme, og hvorfra der skulle komme en hersker: - Davids rodskud. Egentlig står der i GT, at der skal skyde en kvist fra Isajs stub. Isaj var Davids far. I Es. 11.1-10 beskrives, at der fra dette skud skal bryde et fredsrige op, som minder utrolig meget om den beskrivelse, vi finder i Åb. 21 om himlen. Med disse 2 udtryk beskrives Kristus. Han er fra Juda stamme (Matt. 1.1-17), som skal føre folket ind i fredsriget.

Det slagtede lam: Da Johannes vender sig for at se løven af Juda, ser han det slagtede lam. Det, han ser, er Kristus, som den der har ofret sig og trådte i synderes sted. Det slagtede lam peger på ofringerne i templet, hvor lammet trådte i stedet for folket. Men dette lam er ham, som tog hele verdens skyld (Joh. 1.29). Den eneste, som er værdig, er altså den stedfortrædende Kristus. Om dette lam står der, at den havde 7 horn og 7

øjne. Øjne bliver beskrevet som Helligånden. Ligesom i de foregående kapitler, så er det den aktive Ånd som er over ham. Hornene beskriver magt i GT (Sl. 18.3; Dan. 7.24; Zak. 2.1-4). Grunden til de 7 horn er, at han har al magt både i himlen og på jorden (Matt. 28.18).

En ny sang: Der bryder nu igen en spontan lovsang ud. Dette sker på baggrund af det, som Lammet har gjort. Grunden til, at lammet er værdigt, er, fordi det har købt mennesker til Gud. Dette er menneskets sang og kan kun synes af de frelste.

Den store kreds af engle: Uden om indercirklen med de 24 ældste og de 4 levende væsner møder vi en stor skare engle. Vi møder 10-tallet som er fuldkommenhedens tal. Så når tallet på englene var på ti tusind titusinder og tusind tusinder, så siges der dermed igennem tallet, at engleskaren er fuldkommen, og at mængden var så stor, at den ikke kunne tælles.

Hver skabning i himlen, på jorden, under jorden og på havet: Den 3. gruppe, som bryder ud i lovsang, er enhver skabning. I himlen er der ikke tale om det himmelske, men derimod fugle osv. Det vil sige, alt som er skabt hylder nu Kristus. Her er der ikke alene tale om de troende, men om enhver (Fil. 2.8-9).

En lidelsens mand: Esajas beskriver en spedalsk. Han så på denne mand og brød sig ikke om synet. Men det, som overrasker, er, at det ikke er mandens egen sygdom og lidelser, men derimod vores. Han bliver beskrevet som en, der tager en andens plads. Billedligt tog han en andens spedalskhed og gjorde den til sin.

Skyldoffer: Betegnelsen er kendt fra ofringerne i templet. Skyldofferet var det offer, som fik ~~lagt~~ skylden lagt på sig. Det var et uskyldigt lam, som blev sydebukken. Offeret mødte Guds vrede og lod den skyldige gå fri. Før Kristus skulle dette offer gentages og gentages, men med Kristus kom det perfekte offer. Al skylden blev lagt på ham (1.Pet. 2.24)

SPØRGSMÅL:

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. Tal om bogrullen. Hvad tror du, den indeholder?
 - a. Hvilken betydning får det for dig?
 - b. Hvad ville det betyde, hvis ingen var værdig til at åbne bogrullen?
4. Det var Herrens vilje at knuse ham med sygdom. Gud gør vores problem til sit og løser det internt.

- a. Tal om, hvilken betydning det har, at det var vore synder, som gjorde, at Guds vrede ramte Kristus på korset (1.Pet. 2.24).
- b. Tal om, hvad det betyder, at hele vores frelse er ordnet uden for os selv?
- 5. Men han tog min synd. Dette kan vi sagtens sige i teorien.
 - a. Del med hinanden, hvad det betyder i praksis.
 - i. Hvordan kan vi støtte og opmuntre hinanden i den virkelighed?
 - b. Hvordan griber vi om dette, så det bliver til liv, men uden at synden bliver en ligegyldighed?
- 6. Jesus beskrives som løven af Juda og det slagtede lam.
 - a. Hvad betyder disse billeder?
 - b. Hvordan lever vi med begge aspekter i vores liv?

EFTERTANKE:

Hvis du tror, at Jesus døde for hele verden, så har du ikke forstået evangeliet. Men hvis du tror, han døde for din skyld, så har du grebet det.

Frit fortolket efter Martin Luther

STUDIE 3 – Åb. 6.1-17 + Matt. 24.3-22

- INTRO:

Nu brød Lammet seglene. Det betød, at vi ikke er kommet til bogens indhold endnu. De 7 segl fortæller om, hvad der skal ske på jorden, før testamentet kan åbnes. De 4 første segl følger det samme mønster. For hver segl, som brydes, kalder en af de 4 levende væsner (keruber) en hest frem. De fremtræder alle i forskellige farver. Derefter følger de næste 2 segl, og det sidste segl brydes først i starten af kap 8. Når vi skal læse disse tekster, er det vigtigt at fastholde, at vi skal forstå dem symbolsk.

- FORKLARINGER:

Hestene: Vi møder 4 heste i hver sin farve. Der er stærke lighedspunkter til Zak. 1.8 + Zak. 6.2-8, hvor vi også møder 4 vogne trukket af heste i de samme farver. Det vigtige er ikke hestene, men derimod de, som sidder på hestene. Den hvide hest: Den hvide farve står for renhed og retfærdighed. Igen findes der mange tolkninger på, hvem dette er. Der findes primært 2 kategorier. Enten kommer han med fred eller ulykke. Grunden til, at nogle tolker det som ulykke, skyldes, at de 3 andre heste kommer med ulykke, og derfor er det nærliggende, at også den hvide hest gør det. Her nævner man bl.a. partherne, som var berømte for deres ridende bueskyttere. De

var den store konkurrent til Romerriget, og de befandt sig på østsiden af Romerriget. Her blev de et billede på, at den hvide hest kom med dom. Andre mener, at det handler om Kristus, som kommer. Personligt tror jeg, at det er Guds ord. I Åb. 19.11-13 møder vi også en rytter på en hvid hest. Her bliver han kaldt for Guds Ord. I Matt. 24.14 siges det, at Guds ord skal nå ud over hele verden, og så skal enden komme. **Den ildrøde hest:** Farven symboliserer blodsudgydelser. Rytteren får givet at tage freden bort fra jorden, og han får et stort sværd, som symboliserer krig. Med dette segl udbryder der en verdensomfattende ufred over jorden og med den også lovløsheden. **Den sorte hest:** Farven symboliserer sorg, smerte og nød. Med dette segl rammes jorden af fødemangel, som presser prisen for mad op. 1 denar var lønnen for en almindelig arbejder. Et mål korn var, hvad man forventede, at en person kunne spise. Så al lønnen går alene til maden. Olien og vinen var luksusvare for de rige. Når de ikke skulle røres, kunne det antyde en ulige fordeling i denne katastrofe. **Den gustengule hest:** Farven signalerer døden. Vi får netop at vide, at det er ham, som kommer. Han får givet at slå 25 % af jordens befolkning ihjel. Det vidner både om en voldsom udryddelse, men også om, at Gud har verdens gang i sin hånd. Der sker ikke mere end, hvad Gud tillader.

Sværd, sult, pest og vilde dyr: Disse 4 var et kendt firkløver, når Gud ville straffe sit folk (3.Mos. 26.22-26; Ez. 5.1; Ez. 14.21).

Martyrerne: Sjælene af disse er samlet under det himmelske alter. Når dyrene skulle ofres på alteret, løb blodet ned og samlede sig ved alterets fod. Det samme gør sig gældende med martyrernes blod. Her råber de på, at Gud skal hævne dem. De råber ikke, fordi Gud er svær at få i tale, men deres råb skal også nå ind i vore liv, så vi er fælles med dem. Råbet handler nemlig om, hvornår Gud fører sit rige igennem (Rom. 8.19-23). Guds svar er: "Ikke endnu". Der er flere, som skal lide for deres tros skyld og på den måde være et vidne. Men derefter følger Jesu genkomst (Åb. 11.15)

Den hvide klædning: De får givet hvide klædninger. Dette er frelsesklædningen (Es. 61.10) i form af Kristi retfærdige gerninger (Åb. 19.8). I Åb. 7 møder vi den store hvide skare, som er de frelste. De har vasket deres klæder rene i Lammets blod (Åb. 7.14). Dette er deres bryllupsklæder, som man fik givet før brylluppet (Matt. 22.11-14).

Jordskælvet: Vi møder lignende beskrivelser i Joel 3.3-4. Dette jordskælv ryster ikke bare jorden, men også himlen. Ofte dukker jordskælvene op i forbindelse med Guds indgriben på jorden. At solen bliver som en sort

sæk handler om, at sækken var datidens grove sørge dragt. Solens lys forsvinder, og med den rammes også månen og stjernerne.

Lammets vrede og den store vredes dag: Lammet er et af de mildeste

dyr, som findes, men nu er Lammet blevet vred. Denne vrede skaber frygt og angst fra jordens konger til slaven. De søger ikke Gud, men løber derimod væk fra ham. Vi møder dette i forbindelse med syndefaldet, hvor Adam og Eva også gemte sig for Guds vrede (1.Mos. 3.8). Bemærk, at de hellere ønsker lemlæstelse af bjerge og klipper, end de ønsker at møde Lammets vrede. Den store vredes dag er dommedag.

Begyndelserne på veerne: Der er ingen som bliver gravid alene for veernes skyld. Veeerne er den port, man skal igennem for at kunne få del i glæden ved sit barns fødsel. Det er samværet med barnet, som gør, at man udholder veerne. Veernes begyndelse fortæller, at nu kommer der en svær periode, som ikke er rar, men bagefter venter der noget himmelsk.

Lovløshed: Den ene form for

lovløshed er alene rettet imod de kristne. Vi skal forfølges, udleveres, hades og slås ihjel. Men lovløsheden skal også ramme meget bredere. Her går kærligheden kold, og det resulterer i, at man gør, som man vil. Dette minder om det andet segl.

Ødelæggelsernes vederstyggelighed: Dette er et billede hentet fra Daniels bog. 9.26-27; 11.31; 12.11. De fortæller, hver en lille del af det samlede billede. Man har nævnt, at der skulle sættes en afgud op i templet og så bruge Guds tempel til tilbedelse af en afgud. Der nævnes også, at det handler om en stor hær (Romerne i år 70, som erobrede Jerusalem og ødelagde byen og templet). Men mest nærliggende er det at tolke det som

Overblik over seglbrydningen:

1. segl: En af de 4 levende væsner siger "Kom" og der kommer en hvid hest, som drager ud og vinder sejr.

2. segl: Der kommer en ildrød hest. Ham på hesten får magt til at fjerne freden, og lovløsheden bryder løs i form af mord.

3. segl: Der kommer en sort hest. Med den bliver der knaphed på mad m.m.

4. segl: Der kommer en gustengul hest. Ham, som sidder på den, er døden og han får givet magt over 25 % af jordens befolkning.

5. segl: Råbet fra sjælene på martyrerne. De råber på, at Gud hævner den uretfærdighed, som er påført dem.

6. segl: Der kommer et stort jordskælv, som ryster både himlen og jorden. Solen formørkes, månen bliver blodrød, stjerner falder til jorden, himlen tages bort og hvert bjerg og ø bliver rykket ud af deres position.

7. segl (8.1): Først en halv times stilhed i himlen, og derefter følger de 7 basuner. Sluttes i Åb. 16.21

en frygtelig vanhelligelse og bespottelse imod Gud, der medfører store ødelæggelser.

SPØRGSMÅL

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. Hvad tænker du, når du hører de sidste tider beskrevet, som vi har hørt dem i dag?
 - a. Hvordan bevarer vi frimodigheden i visheden om det, som kommer?
4. Jesus beskriver endetiden som en fødsel.
 - a. Tal om lighederne imellem fødsel og de sidste tider - og gerne med jeres egne erfaringer med fødsler, hvis I har nogen.
5. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig.« Luk. 21.28.
 - a. Tal om, hvordan vi holder fokus på målet midt i trængslerne.
 - b. Tal om, at vi ikke er alene, men at Jesus går med – hvilken betydning har det?
 - c. Ofte når vi presses af ydre ting kan mange vidne om, at Gud trådte tættere på og bevarer én midt i det svære
 - i. Del med hinanden, hvis nogen har haft sådanne oplevelser.
6. I Matt. 24.10 tales der om at mange skal falde fra troen pga. trængslerne.
 - a. Hvad tror I, grunden er til det – Læs evt. Matt. 13.20-21?
 - b. Hvordan undgår vi, at dette skal ske for os?

EFTERTANKE:

Og se, jeg er med dig alle dage indtil verdens ende

Matt. 28.20

STUDIE 4 – Åb. 7.1-1-17 + Es. 35.1-10

- INTRO:

Kapitel 6 sluttede med spørgsmålet: "Hvem kan bestå foran Lammets vrede?" Det er, som om Johannes skal have svar på det spørgsmål, inden vi kan gå videre. Vi møder her 2 store grupper af mennesker. Den ene er de 144.000. Tallet er symbolsk (se ordforklaringen). Bemærk, at Johannes ikke ser denne gruppe, men han hører, hvor stor den er. Dette er dem, Gud har besejlet, altså de som får sat Guds mærke på sig, som hans. Den anden

gruppe ser Johannes. Dette er en gruppe så stor, at den ikke kan tælles. Dette er den samme gruppe som før, men nu har de nået målet, nemlig frelsen.

- FORKLARINGER:

De 4 engle: Dette har med verden at gøre. Vi møder her de 4 verdenshjørner. De holder hver især vindene tilbage. Vi møder igen, at Gud har kontrollen. Intet sker før han giver befaling om det. I vers 3 møder vi hensigten med disse vinde. Dette møder vi også i Jer. 49.34-38, hvor vindene også er Guds dom. Netop fordi de 4 verdenshjørner er nævnt vil dommen være verdensomspændende.

Englen fra solens opgang: I Luk. 1.78 bliver Jesu komme beskrevet som solopgangen fra det høje, som vil besøge mennesket. At englen kommer derfra vidner om, at han kommer fra Gud.

Den levende Guds segl: Beseglingen handler om at Gud sætter sit mærke på dem, som kaldes Guds tjenere. I Åb. 14.1-5 hører vi om, at det er dem, som følger Lammet -altså de kristne. Beseglingen betyder egentlig, at de tilhører Gud. Vi møder den samme besegling i Ez. 9.4-7. Her går Guds dom igennem Jerusalem, men de, som er besejglet, går fri, på samme måde som Gud beseglede Israel i forbindelse med den første påske i Egypten, hvor de smurte påskelammets blod på dørstolperne (2.Mos. 12.21-31). Vi oplever det også meget tydeligt i dåben, hvor Gud mærker den døbte med korsets mærke til et vidnesbyrd om, at vi skal tilhøre den korsfæstede.

144.000: Tallet består af 12 x 12 x 1000. Vi møder 2 x 12 hvilket betyder at det drejer sig om Guds menighed både fra GT og NT (I den formulering gemmer sig alle kristne – Ef. 2.11-22 + 3.6). De 1000 er 10 x 10 x 10. Altså 3 gange det fuldkomne. I Åb. 14.1-5 vidner om, at dette handler om alle kristne. De samme tal går igen når Johannes skal beskrive det nye Jerusalem. Her er der 2 x 12 byporte med tydelig beskrivelse af, at det både handler om de 12 stammer og de 12 apostle. Byen er 12.000 stadier lang og bred, og bymuren er 144 alen tyk. En anden tolkning kan dog være, at de 144.000 kun drejer sig om jøder. Dette begrundes ud fra, at der nævnes Israels 12 stammer. Alle hedningekristne er derimod medregnet i den store hvide flok. En interessant ting vedr. de 12 stammer. Normalt benævnes de 12 stammer ud fra, at de fik Kanaans land i eje. Her fik Levi ingen lod, fordi de skulle være præster. I stedet nævnes Josefs 2 sønner, Manasse og Efraim. Men her nævnes også både Levi, Josef og Manasse. Josef går nok i stedet for Efraim, men ingen kan forklare, hvorfor Dans stamme ikke er medregnet.

Den store hvide skare: Johannes ser nu denne store hvide flok. Der er så mange fra hele jorden, at han ikke kan tælle dem. Johannes bliver spurgt til, hvem de er. Det var ikke, fordi manden ikke vidste det, men dette var en typisk måde for rabbinerne at belære deres disciple. Johannes får at vide, at denne store hvide flok er de, som har vasket deres klæder og gjort dem hvide i lammets blod. Klæderne symboliser deres liv. De var altså ikke syndfrie. Men de kom til Jesus og lod hans død gælde for dem. Derved blev de himlen værdige, fordi deres tøj nu var blevet hvidt/helt rent.

Den store trængsel: Dette handler ikke om en bestemt periode i verdenshistorien, men derimod handler den om hele livet. Trængslen er Satan, som ønsker at tage Kristus og hans offer fra én. Det sker igennem forfølgelse, forførelse og ens kamp for at leve efter Guds vilje.

Gud skal rejse sit telt over dem: Det telt, der er tale om, er tabernaklet, hvilket er telthelligdommen fra ørkenvandringen. Vi skal bo hos Gud i det allerhelligste og han skal beskytte og værne os.

Libanons herligheder, Karmels og Sarons pragt: Libanon og Karmel var kendt for deres flotte skovområder, mens Saron havde en frodigt slette ved Middelhavet. Gud vil omforme ørken og ødemark til et frodigt sted. Dette peger fremad mod himlen, hvor vi skal iklædes ny herlighed.

Gud kommer med hævn: Som vi så i sidste kapitel så vil Jesu genkomst både rumme frelse for de beseglede, men også dom over de andre. Gud vil genoprette retfærdigheden og straffe al uretfærdighed.

Zion: Er det bjerg, som Jerusalem er bygget på. Derfor bliver Jerusalem også ofte benævnt med ordet Zion. Zion bliver også brugt om Guds hellige bjerg, idet stedet, hvor Jerusalem lå, var der, hvor Abraham var blevet bedt om at ofre Isak. Men fordi Zion kom til at stå for det hellige bjerg og den hellige by, så fik den ofte også den betydning, at der var tale om det himmelske sted. Når den udvalgte skare vender hjem, så handler det altså om det himmelske hjem.

SPØRGSMÅL

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. Hvilken forskel gør det for dig, at der ikke må ske skade på noget, før Guds tjenere er beseglet?
 - a. Tal om de eksempler der er nævnt mht. beseglingen.
4. Tal om de 144.000.
5. I Es. 35.3-10 nævner Esajas en masse skavanker hos den løskøbte gruppe.

- a. Tal om det, vi skal gøre, og det som sker via mirakler, når Jesus kommer igen.
- 6. I Åb. 7.14 møder vi en beskrivelse af den store hvide flok.
 - a. Tal om dette vers. Hvordan vasker man helt bogstaveligt sin klædning ren?
- 7. Johannes ser den store hvide flok. Det er folk fra alle folkeslag uden undtagelse.
 - a. Tal om jeres forestilling om, hvordan det kommer til at blive.

EFTERTANKE:

Vores åndelige kompas skal være rettet imod himlen. Det er det, vi skal styre imod. Det skal danne grundlag for alle vores beslutninger i dette liv.

STUDIE 5 – Åb. 8.1-6 + Fil. 4.4-7

- INTRO:

Det sidste segl brydes nu. I dette 7. segl møder vi bl.a. de 7 basuner, de 7 vredesskåle m.m. De er en del af det 7. segl, som først slutter i Åb. 16.21. Men inden der skal blæses i de 7 basuner, så bliver vi ført hen foran Guds alter, hvor vi før mødte de helliges bønner.

- FORKLARINGER:

Stilhed i himlen: Der falder stilhed over tronsalen i himlen, da Lammet bryder det sidste segl. Nu er bogen tilgængelig, men alligevel får vi endnu ikke indblik i, hvad testamentet handler om. Jf. Hab. 2.20 handler stilheden om ærefrygt for det, som nu skal ske.

De 7 engle med de 7 basuner: Dette drejer sig om 7 særlige engle. De står nemlig foran Guds ansigt. Vi hører bl.a. om Gabriel (Luk. 1.19); og Mikael (Dan. 10.3-21; Jud. 1.9). De får givet 7 basuner af Gud. 7 tallet indikerer igen, at dette har noget med Guds indgriben på jorden at gøre. Basunernes vigtigste opgave var at signalere, at nu kom Jesus (Matt. 24.31; 1.Kor. 15.52; 1.Thess. 4.16). Når Gud lader basunerne lyde, så er det både et signal til de troende om, at nu kommer han, men også et kald til omvendelse for den ikke-troende.

De helliges bønner: Inden basunerne lyder, får vi lov til at se ind i det himmelske tempel. Her møder vi en engel, som bærer de hellige bønner frem for Gud. Englen får givet røgelse, som skal stige op sammen med bønnerne. Røgelsen blandes sammen med bønnerne, og det kan sagtens være Jesus som går i forbøn for den troende (Rom. 8.26-27; Hebr. 7.25;

1.Joh. 2.1). At bønnerne samles i en guldskål viser hvor højt agtet, de er. At bønnerne stiger op foran Gud fortæller os, at bønnen bliver hørt og anerkendt.

Ild fra alteret: Det er den samme ild, hvorfra bønnerne steg op til Gud. Bønner som handlede om Jesu snarlige genkomst og omvendelse af de ikke-troende. Gud handler nu på disse bønner. Der hældes en skål hellig ild ud over jorden. Der kommer torden, lyn og jordskælv. Disse ting vidner om, at Guds hellighed træder nær. Vi mødte det bl.a. på Sinaj bjerget i forbindelse med overrækkelsen af loven (2.Mos. 19.16). Gud ønsker at kalde mennesker til omvendelse igennem loven, som giver sig udtryk i dom og naturkatastrofer. Senere i kap. 10 + 11 møder vi også kaldet igennem evangeliet.

SPØRGSMÅL

1. Tal om det som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. Hvordan glæder man sig i Herren?
 - a. Tal om jeres egne erfaringer.
4. Være ikke bekymrede for noget. Dette er ikke sagt som en kommando, men som en opmuntring.
 - a. Hvordan kan vi undgå at blive bekymret?
 - b. Hvordan finder vi ind i opmuntringen?
 - c. Bekymringer opstår ofte, når vi ikke har kontrollen. På hvilken måde adskiller det sig at bringe det frem for Gud i stedet for selv at skulle have overblikket?
5. Vore bønner bliver opbevaret i guldskåle.
 - a. Hvad er din oplevelse med bøn. Tal om jeres erfaring.
 - b. Ser du dine bønner som værdifulde for Gud?
 - c. Hvilke udfordringer oplever du i dit liv mht. bønnen?
6. Guds fred skal bevare jeres hjerter og tanker i Kristus. (Fil.4.7)
 - a. Tal om dette vers.
 - b. Hvad betyder Guds fred i praksis?

EFTERTANKE:

Bønnen er den troendes åndedræt.

Ole Hallesby

STUDIE 6 – Åb. 8.7-9.21

- INTRO:

Fordi teksten i dag er så lang, forholder vi os kun til den. Vi møder i dette afsnit de første 6 basunstød, derefter kommer der en pause, og det sidste stød kommer så fra Åb. 11.15. De 4 første basunstød danner en enhed, som har det til fælles, at de er naturkatastrofer, mens de 3 sidste rammer den vantro verden. Igen skal vi være meget bevidste om, at Åbenbaringsbogen er en symbolbog, som igennem nogle billeder vil fortælle os om en virkelighed.

- FORKLARINGER:

1. basun: Hagl og ild blev hældt ud over jorden. Dette fortæller os, hvad der nu sker, og hvor det kommer fra. I praksis behøver det ikke at betyde, at der kommer hagl. Men der kommer en katastrofe, som er fra Gud. Gud lader dommen begynde. Den 7. plage, som ramte Egypten (2.Mos. 9.13-35), var hagl. I forbindelse med erobringen af Kanaans land sender Gud også hagl imod fjenden (Jos. 10.11). Ligesom Gud brugte de 10 plager i Egypten til at kalde på Farao, så han omvendte sig, sådan kalder Gud nu på mennesket igennem katastrofer. Bemærk, at de 4 første katastrofer kun rammer menneskeheden indirekte.

2. basun: Igen kommer dette fra himlen. Det, som kommer ned, minder om en form for vulkan som forurener og forgifter vandet så $\frac{1}{3}$ af dyrelivet dør og en $\frac{1}{3}$ af skibstrafikken bliver slået i stykker. Dette basunstød minder om den 1. plage, hvor Moses gjorde Nilens vand til blod (2.Mos. 7.14-25)

3. basun: Igen kommer dette ned fra himlen, og igen hører vi om ild. Ilden er forbundet med Guds dom. At stjernen har et navn vidner om, at det skal forstås symbolsk. Malurt er noget giftigt i bibelsk sprogbrug. Her rammer katastrofen drikkevandet, hvilket resulterer i, at mange mennesker dør.

4. basun: Ved dette basunstød faldt der ikke noget ned over jorden, men til gengæld rammes himmellegemerne. Lyset bliver kraftigt reduceret. Den 9. plage var mørke (2.Mos. 10.21-29), og vi møder det også i forbindelse med Jesu korsfæstelse (Matt. 27.45; Am. 8.9). Mørke varsler dommens dag (Joel 2.2 + 3.4).

Ørnen og veråbene: Ørnen var en ulykkesfugl. Den fulgte med hæren for at kunne spise af de faldne. Men nu flyver den højt op under himlen, for at dens budskab skal nå ud til hele jorden. Veråbene var ikke for det, som var sket, men for det, som venter.

5. basun: Er 2. del af basunstøderne. Det, som nu kommer, er målrettet mennesket, men der sættes et skel. Det, som skal ske, må ikke ramme de mennesker, som er blevet mærket med Guds segl (Åb. 7.3). Dette er kun for dem, som ikke tror.

Den nedkastede stjerne: Der var en stjerne, som allerede var blevet kastet til jorden. Ofte er stjerner i Åb. lig med engle. Denne engel var sendt af Gud. Den får givet at lukke afgrundens brønd op.

Græshopperne: Disse græshopper er ikke helt almindelige. De handler ikke ud fra deres naturlige instinkt, som ville være at spise alt grønt. I stedet skal de pine det vantro menneske. 5 måneder er den maksimale tid, som en græshoppes sværm kan overleve i, så denne plage vil vare i hele den afsatte tid. De fik givet at stikke mennesket ligesom en skorpion. I dag ville de giftigste skorpioner fremkalde enorm smerte og feber efterfulgt af koma, lammelse og mulig død. Disse græshopper fik givet den samme magt. Smerten vil fremkalde et ønske om død, hos den ramte, men dette vil ikke være muligt. **Græshoppernes**

udseende: Her finder vi en forklaring på, hvem de er. Det bliver til et billede på synden. Krigshesten vidner om magt, evt. militærisk magt. Bemærk, at der står, at det lignede, dvs. at det ikke er ægte. Det gælder også kronen og menneskeansigtet. De havde også kvindehår, som betegner forførelsen og begæret, mens løvens tænder vidner om, at synden river itu og slår ihjel.

Overblik over basunstøderne:

1. basunstød (8.7) Hagl som rammer jorden og gør, at $\frac{1}{3}$ af jorden og træerne brændes op.

2. basunstød (8.8-9): Noget, som minder om et bjerg, rammer havet og forvandler $\frac{1}{3}$ til blod. $\frac{1}{3}$ af alt levende i vandet dør, og $\frac{1}{3}$ af skibene bliver slået til vrage.

3. basunstød (8.10-12): En brændende stjerne falder på ferskvandet. $\frac{1}{3}$ af vandet bliver forurennet og gør, at mange mennesker dør.

4. basunstød (8.12): $\frac{1}{3}$ af solen, månen og stjernerne formørkes.

5. basunstød – 1. veråb (9.1-11): En stjerne bliver kastet ned med magten til at åbne afgrundens porte. Ud kommer der græshopper som har fået givet magten til at pine de vantro i 5 måneder ved at stikke dem som en skorpion.

6. basunstød – 2. veråb (9.13-21): 4 engle fra floden Eufrat slippes løs med magt til at slå $\frac{1}{3}$ af menneskene ihjel.

7. basunstød – 3. veråb (11.15-19): Verdensherredømmet bliver nu givet til Gud.

Afgrundens engel: Bagved synden finder vi syndens konge, nemlig Satan. Dens navn betyder Ødelæggeren og beskriver dødsenglen som slog al det førstefødte ihjel i Egypten (Hebr. 11.28).

(6. basun) De 4 horn på guldalteret: Hornene på alteret er et billede på magt. Det er Guds magt, som her taler.

De 4 engle fra Eufratfloden: Vi møder her 4-tallet. Som symboliserer hele jorden. Disse 4 engle skal nu løses, og deres opgave er at slå $\frac{1}{3}$ af de vantro mennesker ihjel.

Hestene/ rytterhæren: Vi får dem ikke nærmere beskrevet. Der er ikke lighedspunkter med de engle, der brød seglene i kap. 6. Det mest nærliggende er, at de tilhører Satan. Han bliver nemlig både beskrevet som løven (1.Pet. 5.8) og slangen (Åb. 12.9). Vigtigt er det dog at fastholde, at han ikke må ramme de troende, men kun de vantro.

SPØRGSMÅL

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. En del af Guds straf (og kald til omvendelse) er at give mennesket lov til at forblive i deres syndighed.
 - a. Tal om, hvilken magt synden har i verden?
 - b. Hvorfor elsker mennesket synden – Læs Joh. 3.19-20?
 - c. Den kristne går fri fra syndens plage, men vi er jo ikke syndfri.
 - i. Tal om, hvordan det hænger sammen?
4. Satan betegnes som dødsenglen, som vi møder i forbindelse med den første påske (2.Mos. 12.29-30)
 - a. Tal om, hvordan det må have været at sidde bagved døren med blodet på dørstolpen og vide, at dødsenglen ikke kunne komme ind.
 - b. Dåben bliver ofte nævnt som en besegling for den, som tror.
 - i. Tal om dåbens betydning for dig.
5. Vi lever i en verden, som bevæger sig imod sin dom.
 - a. Hvad gør det ved dig?
 - b. Hvordan bliver den virkelighed til et budskab, som rækkes ud mod andre?
6. Hvad tror du er grunden til at disse 6 basunstød ikke bliver til omvendelse, men derimod fastholdelse af afguderne?

EFTERTANKE:

Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod? Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus!

1.Kor. 15.55-57

STUDIE 7 – Åb. 10.1-11 + Ez. 2.1-3.11

- INTRO:

Nu er det, som om Johannes igen sætter dommen på pause. Der kommer et afbræk imellem den 6. og den 7. basun, ligesom der også var et afbræk imellem det 6. og 7. segl (Åb. 7). Gud har forsøgt at kalde mennesker til omvendelse igennem loven og naturkatastrofer. Nu forsøger Gud at kalde på mennesket igennem evangeliet, som vi møder her i kap. 10 -11.

- FORKLARINGER:

Den mægtige engel: Denne engel beskrives med symboler som før er blevet brugt til at beskrive enten Gud eller Jesus. Denne engel er et sendebud, som møder verden med Guds autoritet. Røsten er som en løves brøl. Det betyder, at budskabet skal nå ud til alle. At englen står på land og vand betyder, at budskabet gælder alle mennesker.

Den lille bogrulle: Denne bogrulle må ikke forveksles med den bogrulle, vi mødte med de 7 segl, som det slagtede lam åbnede (Åb. 5). Denne bogrulle bliver nu givet til Johannes, og det er den samme, vi møder hos Ezekiel. Bogen indeholder Guds hemmelighed, nemlig frelsen for alle dem, som tror. Bemærk at englen siger til verden, at modtagelsen af frelsen kun er muligt i en tid. Der kommer et tidspunkt, hvor man ikke længere kan få del i frelsen.

De syv tordener: Vi møder her 7 tallet. Det beskriver Guds indgriben på jorden. Torden lyder samtidig med englens brøl. Torden fremkommer ofte i Bibelen i forbindelse med Guds majestæt og magt. Johannes får her noget at vide, som han ikke må offentliggøre. Gud lader os se meget af det, som skal ske, men ikke alt. I det usynlige må vi lære at stole på Gud alene.

Tag og slug det: Intet menneske kan sluge en bog. Derfor skal dette forstås symbolsk. Dette handler om, at Guds budskab ikke bare skal være teori for os, men at Guds frelses budskab skal smelte sammen med os og fylde alle aspekter af vores liv. Budskabet skal også modtages som en helhed. Det hele skal sluges, ikke kun noget af det. Vi skal heller ikke tygge det i stykker. Frelsen opleves nu som både sød honning og som en bitter smag i maven. Det søde handler om, at vi frelses og er sat frie. Men frelsen

har også en bagside, nemlig fortabelse for dem, som ikke tager imod frelsestilbuddet. Her bliver det bittert, fordi den troende oplever smerten ved folks fravalg, og kommer måske til fysisk at mærke folkets had og modvilje imod det, man står for. Smerten, fordi vi kender konsekvensen af et fravalg.

Du skal prædike, men de vil ikke høre: Man kan godt undre sig over den opgave, Ezekiel får. Hvorfor spille tiden på noget, som ikke giver effekt? Men her er Gud anderledes. Han ønsker at nå alle på trods menneskets holdning. Derfor er det vigtigt, at vi, som tror, ikke begynder at måle på resultaterne. Ezekiel skulle prædike, men med meget lidt/intet udbytte.

SPØRGSMÅL

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. I Ez. 2.1-2 møder vi forholdet imellem Åndens opgave og muligheden for at lytte/høre, hvad Gud siger.
 - a. Tal om dette forhold.
4. Bogrullen om frelsen som både Ezekiel og Johannes skulle sluge smagte både bittert og sødt.
 - a. Tal om, hvordan evangeliet både kan være bittert og sødt.
 - b. Er det noget, som du oplever i dit liv?
 - i. Hvis ikke, hvorfor kan det være, at vi kun fokuserer på den ene del?
5. Johannes skulle gøre sig til et med budskabet.
 - a. Tal om, hvad det betyder og om, hvordan vi gør det i praksis.
6. Ezekiel bliver sendt til et genstridigt folk.
 - a. Hvad er det, som gør, at folk forkaster det bedste budskab og fravælger det?
 - b. Hvorfor udrustede Gud Ezekiel med et hårdt ydre (Ez. 3.8-9)?
7. I beretningen om de 7 tordener får Johannes besked på ikke at skrive det ned.
 - a. Hvad betyder det for dig, at vi ikke ved alt om, hvad der skal ske?

EFTERTANKE:

Dine ord er en lygte for min fod, et lys på min sti.

Sl. 119.105

STUDIE 8 – Åb. 11.1-14 + Luk. 21.12-19

- INTRO:

Vores tekstafsnit falder i 4 afdelinger. ① Johannes skal opmåle templet. ② Derefter møder vi de 2 vidner, som skal prædike og vidne om Jesus. ③ Dyret skal føre kamp imod dem og besejre dem, når tiden er inde. ④ De skal opstå igen efter 3½ dag. Johannes beskriver det som den anden ve, at mennesket ikke lytter til vidnesbyrdene. Dette får en voldsom konsekvens.

- FORKLARINGER:

Et rør som målestok: Dette var datidens måleinstrument. Læg mærke til, at den gives til Johannes, altså på Guds opfordring.

Templets opmåling: Templet i Jerusalem var på dette tidspunkt jævnet med jorden, så derfor må dette forstås symbolsk. Et andet kendetegn på dette er, at Johannes ikke bare skulle måle templet, men også de, som tilbeder. Dette handler om, at Gud sætter navn på det, som tilhører ham. Det er grunden til, at den ydre gård ikke skal måles med. Den ydre gård blev også kaldt for hedningernes forgård. Det var for de hedninger, der gerne ville se m.m., men som ikke havde committed sig 100 % til Gud. Hedningerne (forstås som de ikke-troende – jøderne kan være en del af denne gruppe), de skal nedtrampe, ikke bare templet, men den hellige by. Dette er en symbolsk betydning for den kristne menighed.

Tidsangivelserne: De dækker over den samme mængde tid. Igen skal den forstås symbolsk og betegner kirkens trængselsperiode. Grunden til, at der bruges 4 forskellige tidsangivelser, skal ses i lyset af, at de beskriver noget forskelligt. De 42

Overblik over tidsangivelserne:

42 måneder (Åb. 11.2; Åb. 13.5) – Handler om nedtrapning og dyrets magtperiode.

1260 dage (Åb. 11.3; Åb. 12.6; 2.Krøn 12.3) – De 2 vidners tid og kvinden som flygter fra Satan får et hvilested. I 2.Krøn møder vi den egyptiske konge, som kommer for at straffe Juda for deres synder. Han bringer 1200 vogne og 60.000 ryttere med.

3½ år/dage (Åb. 11.9+11; Luk. 4.25; Jak. 5.17; 1.Sam. 13.5). Betegner en trængselstid. Elias bad om, at himlen måtte holde regnen tilbage i 3½ år. Filistrene kom også med 3.000 vogne og 6.000 ryttere. Israel måtte gemme sig for dem.

En tid, 2 tider og en halv tid. (Åb. 12.14; Dan. 7.25; Dan. 12.7) – Rummer den tid, hvor Satan har stor magt, men også hvor Gud passer på sine.

Alle tidsangivelser har den samme længde. 42 måneder er 3½ år. 1260 dage svare til 3½ år (hver måned á 30 dage).

Tidsangivelserne er symbolske. Det handler ikke om den specifikke tid, men om en periode, hvor kirken er i trængsler

måneder er der, hvor Satan får magt, hvor templet bliver nedtrampet osv. En tid, to tider og en halv tid rummer på samme måde, at Satan har fået givet magt, men rummer også at Gud i den periode vil beskytte sine. De 3½ år betegner en trængselsperiode, som også kan ramme hele jorden, som den gjorde i forbindelse med Elias' udråbelse af tørke i Israel (Jak. 5.17). De 1260 dage beskriver Guds beskyttelse midt i trængslen.

De to vidner: 2-tallet spiller egentlig ikke nogen symbolsk rolle. Derfor er det også lidt usikkert, hvem disse 2 vidner er, og hvad de står for. Vi kender to-tallet fra vores Bibel i forbindelse med, at Jesus sendte sine disciple ud 2 og 2 og fra datidens retssale, hvor en sag skulle afgøres på minimum 2 vidnes udsagn. I vers 4 får vi at vide, at vidnerne er de 2 lysestager og de 2 oliventræer. Vi skal hen i Zak. 3 + 4 for at finde disse 2 symboler. Her møder vi Josva og Zerubbabel. De var henholdsvis ypperstepræst og leder af folket, da de vendte tilbage efter eksilet i Babylon. De kom til at stå som dem, der førte folket tilbage på det åndelige spor. Lysestagerne er lyset, som symboliserer frelsen igennem Kristus. Oliventræerne skulle symbolisere udrustning og styrkelse til menighederne. Deres klædning er sørgeklæder. De kommer med et budskab, som kalder på anger, bod og omvendelse. De kommer til at virke i den samme periode, som nedtrampningen af templet sker. De får givet en magt, så de ikke kan hindres i deres opgave, eller at nogen kan komme dem til livs. Ethvert forsøg vil mislykkes og koste livet for dem, som forsøgte. Desuden har de fået givet at kunne ramme jorden med plager, som peger hen imod det som skete med Elias (hvor der ikke faldt regn i 3½ år) og Moses (vand til blod – 1. plage i Egypten). Men når deres opgave er fuldført, så lader Gud dem besejre.

Dyret: Vi får ikke dyret beskrevet i dette afsnit (der sker først i kap 13). Det dukker bare op. Men vi får beskrevet, hvor dyret kommer fra, nemlig afgrunden. Derfor ved vi, at Satan er bagmanden. Dyret er Antikrist. Fra 2.Thess. 2, ved vi, at Antikrist vil gøre sig selv til gud. Samtidig vil folk blive ramt af vildfarelsens ånd, så de tror på løgnerne. Dyret vil først kunne træde frem, når Gud giver lov. Her vil den få givet 42 måneder (Åb. 13.5). Den vil altså føre krig imod kirken i 3½ år.

Den store by: Vi får ikke navnet på denne store by, men den kan sagtens forstås symbolsk og være betegnelse for verden. I forbindelse med byen nævnes 3 lokaliteter. Den ene er Sodoma, som vi kender fra 1.Mos. 19. Byen bliver betegnet som det umoralske og ugudelige sted. Egypten møder vi i forbindelse med slaveriet. Her kommer landet til at stå for forfølgelse og undertrykkelse af Guds folk. Den sidste er Jerusalem. Stedet,

hvor Jesus blev korsfæstet. Derved bliver det betegnelsen for det sted, hvor man afviste Kristus. De 2 vidner skal altså lide martyrdøden der, hvor mennesket vil dem mindst.

Folkets jubel: Der udbryder en grotesk situation. De 2 vidner bliver dræbt og deres lig får lov til at blive liggende på gaden. Der bryder nu scener ud som minder om befrielsen fra tyskerne efter 2. verdenskrig. Der bliver fest og glæde. Man fester stort set oven på ligene af de 2 profeter. De blev betegnet som en plage. De fejrer, fordi de tror, at verden er sluppet af med Gud og kirken engang for alle.

Vidnernes opstandelse: Festen var i 3½ dage, så opvækker Gud profeterne fra de døde. Jesus stod op efter 3 dage og de 3½ dag skal vidne om, at dette ikke er Jesus, men det er samme kraft, der står bagved. Dette skaber stor forfærdelse blandt dem, som ser dette. Men dette bliver ikke brugt til at vidne. Den tid er nu forbi. I stedet bliver de kaldt op til Himlen. Dette foregår ligesom Kristi himmelfart og foran fjenderne.

Jordskælv: Da Jesus stod op, udløste det også jordskælv. Det gør det også her. Dette resulterer i, at en $\frac{1}{10}$ af byen styrter sammen. Tallet skal forstås symbolsk, så at det er $\frac{1}{10}$ af det hele. På samme måde, kan man sige, at 7.000 mennesker er mange, men ikke set i forhold til verdens befolkning (i dag dør der ca. 146.000 om dagen i hele verden). Men hvis helheden er 10.000 så vil der her dø $\frac{7}{10}$ af hele verdens befolkning. Det er en del.

SPØRGSMÅL

1. Tal om det, som I blev standset af.
2. Hvilke vers i de 2 tekster gjorde størst indtryk på dig?
3. Johannes får besked på at måle templet op.
 - a. Tal om betydningen af, at Gud nu sætter sit navn på sin ejendom.
4. Tal om de 2 profeters virke her på jorden.
5. I Luk. 21 vidner Jesus om, at de troende skal opleve forfølgelse. Dette vil give mulighed for at vidne.
 - a. Tal om vers 14-15, og hvilken betydning det har.
 - b. Dette gælder også i praksis i dag. Hvordan oplever vi det?
6. Tal om den modsætning, som vi møder i Luk. 21.16-17 og så vers 18.
 - a. Hvordan skal vi forstå Guds beskyttelse ind i vore liv?
7. Tal om den groteske fejring efter drabene på de 2 profeter.
 - a. Hvad skyldes denne begejstring?
 - b. Hvad betyder det for dig, at du er med i Guds kirke, som resten af verden helst vil være fri for og måske anser for en plage?

8. Profeterne opstår til liv igen. Dette sker for alle kristne.
 - a. Tal om opstandelsen set i lyset af Åb. 11.11-12.
9. Hvordan opmuntres vi til at holde ud og vente på Jesu genkomst?

EFTERTANKE:

Ved at holde ud skal I vinde jeres liv.

Luk. 21.19